

διώρυγα, όπου έχουν να οφηρεύσωσι. Διώκουν τῆδε κάκεισε, βυθίζονται, αναβαίνουν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἑκατοντάκις, ἕωσού, τέλος, να εἰρωσι τὸ θῆραμά των. Τότε πιάνουν αὐτὸ ἀπὸ τὴν μέσην μετ' ὃν ῥάμφος, καὶ τὸ φέρουν εἰς τὸν δεσπότην. Ὅποτεν ἴναι ὁ ἰχθύς παραπολὺ μεγάλος, βοηθοῦνται ἀμοιβαίως· εἰς τὸν πιάνει ἀπὸ τὴν κεφαλὴν, ἄλλος ἀπὸ τὴν οὐράν, καὶ τοιουτοτρόπως μετακομίζουσι αὐτὸν εἰς τὸ πλοιάριον. Ἐκεῖ ὁ πλοίαρχος ἐκτείνει ἐν τῶν μακρῶν αὐτοῦ κωπίων, ὅπου καθίζοντες, ἐλευθεροῦνται ἀπὸ τὸ βῆρος των, ἔπειτα δὲ πετῶσιν ἐκ νέου εἰς ζήτησιν ἄγρας. Ὅταν φανῶσι κοπιασμένοι, τοὺς ἀφίνει ὀλίγον να ἀναπαυθῶσιν· ἀλλὰ ποτὲ δὲν τρέφονται πρὶν τελειώσωσι τὸ ἔργον. Πάντα, ἐνώσω ἀλιεῖουν, ἔχουν δακτύλιον περὶ τὸν λάρυγγα, ὥστε να μὴ καταπίνωσι τὸ θῆραμά των· ἐπειδὴ ἀλλῶς ἤθελαν χορταίνειν διαμιάς, καὶ παύειν ἀπὸ τὴν ἄγραν ἅμα ἐγέμιζαν τὴν κοιλίαν.

Ἀφ' ὅλους τοὺς ὄρνεις καλῆτερος ἀλιεὺς εἶναι ὁ φαλακροκόραξ· μολονότι δὲ παχὺς καὶ βαρὺς ἀπὸ τὸ πᾶν πολὺ φαγητόν, ὡς ἐπιτοπλεῖστον ὅμως περιίπταται. Δὲν ὑπάρχει θάλασσα πλέον διασκεδαστικόν, παρ' ἰστάμενός τις ἐπὶ βράχου τῆς παραλίας να βλέπη αὐτὸν καταβαίνοντα ἐξ ὕψους, καὶ δίνοντα κατόπιν τοῦ θηρευομένου ἰχθύος. Διὰ να ἐπιτύχη ὅμως, πρέπει να μὴ εὐρίσκειται τὸ θῆραρον βαρύτερα παρ' ὅσον ἡ ὀρμη τῆς καταβάσεως ἰκανοποιεῖ τὸν φαλακροκόρακα να δύσῃ καθότι τὸ πτηνὸν τοῦτο δὲν ἐμπορεῖ να κινῆται τόσον ταχέως ὑπὸ τὸ ὕδωρ, ὅσον ὁ ἰχθύς δύναται να κολυμβᾷ. Σπανίως, μ' ὅλα ταῦτα, κάμνει ἀτυχῆ δύσιν· πολλάκις δὲ βλέπεται βαρῶς ὑψόμενος, μετὰ ἰχθύος μεγαλητέρου παρ' ὅσον εὐκόλως ἐμπορεῖ να καταφάγη. Συμβαίνει δὲ καὶ ποτε να πιάσῃ τὸν ἰχθύν ὁ φαλακροκόραξ ἀπὸ τὴν οὐράν· καὶ τότε τὰ πτερύγια ἐμποδίζουσι εὐκόλως να τὸν καταρροφήσῃ. Εἰς τοιαύτην περίπτωσηί, βλέπεται ὁ ὄρνις τινάσσωσιν τὸ θῆραρον ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ πολλὰ ἐπιδεξιῶς πιάνων αὐτὸ, ἐνῶ καταβαίνει, ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν ἄκραν, καὶ οὕτω μετ' εὐκολίας καταπίνων τὸν ἰχθύν.

Τῶν ἐντόμων ἡ εὐκίνησις καὶ δύναμις εἶναι πασίγνωστοι. Οἱ μύρμηκες δύνανται να σηκώσωσι φορτία τεσσαρακοντάκις ἢ πενηκοντάκις βαρύτερα ἑαυτῶν. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Λινναίου, ἡ μηλολόγη, σχετικῶς πρὸς τὸ μέγεθος αὐτῆς, εἶν' ἕξαις τοῦ ἵππου δυνατωτέρα· καὶ ἂν ὁ ἐλέφας εἶχε κατ' ἀναλογίαν τὴν ἰσχύν, ὅσην ὁ ἐλάφιος κἀνθάρος, ἠδύνατο πρόρριζα να ἀνασπᾷ τὰ μεγαλητέρα δένδρα, καὶ, ὡς οἱ γίγαντες τῆς μυθολογίας, να ῥίπτῃ βράχους εὐμεγέθεις κατὰ τῶν ἰχθύων αὐτοῦ.

Οἱ Αἰτοχοῶνες Ἰνδοὶ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς εἶναι εἰς τὸ ἄκρον φιλοξένοι· προσυμμότατα δίδουσι τροφήν καὶ ποτόν εἰς τὸν ξένον ὁδοιπόρον. Ἰνδοὺς γυμνὸς καὶ διὰ τὸ κνηγίον ὠπλισμένους, ἐμβαίνων εἰς καλύβην, λέγει

πρὸς τὸν ἡμικοιμισμένον αὐτῆς κύριον, ὅστις ποτὲ ἴσως ἀρχῆτερα δὲν ἴδεν αὐτὸν, "Ἠλθα!" ὁ ἄλλος σοβαρῶς ἀποκρίνεται, "Κάθισε!" καὶ τροφή καὶ κατάλυμα προσφέρονται ἀμέσως.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ ΕἰΣ ΤΗΝ ΑἴΓΙΑΙΑΝ.—Εὐγενὴς Ἀγγλος ἔκαμε πρὸ μικροῦ συμπόσιον εἰς ὄλους τοὺς γέροντας, ὅσοι ἑκατοίκουσι ἐντὸς πέντε μιλίων ἀπὸ τὴν κώμην, ὅπου αὐτὸς διέτριβε. Τὸν ἀριθμὸν ἦσαν εἴκοσι, οἱ δὲ χρόνοι αὐτῶν ἐσυμποσοῦντο εἰς 1,667. Ὁ νεώτερος ἦτον ἐβδομήκοντα δύο, ὁ δὲ πρεσβύτερος ἐννεήκοντα ἑπτὰ. Μεταξὺ τῶν σεβασμιῶν πατριαρχῶν ἦτον εἰς, ὁ ὁποῖος ἐστάθη εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Γιβραλτάρ, 1779· ἄλλος τις εἶχεν ἀξιώσῃν να ἴδῃ ἑπτὰ τρισέγγονα· καὶ ἄλλος, τοῦ ὁποῖου ὁ πατήρ, ζῶν ἐπὶ Κρομμυελλίον, ἐνυμφευθῆ καὶ δευτέρον ἐ6 ἐτῶν ἡλικίας, τὸ 1743· ὁ μῖός του Ἰάκωβος ἐγεννήθη Μάρτιον, 1744· μετὰ τὴν γέννησιν αὐτοῦ ὁ γέρον ἐξῆσεν ἐνδεκα χρόνους· ὁ υἱὸς του (ὁ παρευρισκόμενος πρεσβύτερος) ἦτον 95 τὸν τελευταῖον Μάρτιον.

ΝΕΩΣΤΙ ἐξεδόθη εἰς τὴν Πάνορμον τῆς Σικελίας ἐφημερίς διὰ τοὺς τυφλοὺς. Τὸ χαρτίον τυπόμεται μόνον ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους, εἰς τρόπον ὥστε τὰ γράμματα ἐξέχουσι ἐκ τοῦ ἄλλου· ἀναγινώσκουσι δὲ οἱ τυφλοὶ, περνώντες τοὺς δακτύλους ἀνωθεν τῶν στίχων. Ἡ ἐφημερίς αὕτη ἐπιγράφεται, Π Consolatore dei Ciechi.

ΜΕΤΑΞΥ τοῦ 1815 καὶ τοῦ 1835 ἠύξησεν ὁ πληθυσμὸς τῆς Γαλλίας ἀπὸ 29,500,000 εἰς 33,500,000. Ἀναλόγως ἠύξησε καὶ ἡ ποσότης τῶν γεννημάτων. Τὸ μὲν 1815 ἐσυμποσοῦντο εἰς 30,460,000 ἑκατόλιτρα· τὸ δὲ 1835 εἰς 41,684,971, ἐτησίως.

ΑΠΟΦΕΥΓΕ τοὺς δόγματα ὀλέθρια ζητούντας να ἐνσταλάξωσι εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, μετ' ὅσιν ἔτι τάχα ἐξηγοῦν τὰ τῆς φύσεως. Ἀνατρέποντες, καταστρέφοντες, καταπατοῦντες πᾶν ὅ,τι χρεωστῆ· ὁ ἀνθρώπος να σεβάξεται, στεροῦν τοὺς τεθλιμμένους τῆς παρηγορίας αὐτῶν ἐν καιρῷ δυστυχῶν· ἀφαιροῦν ἀπὸ τοὺς πλουσίους καὶ δυνατοὺς τὸν μόνον χαλινὸν εἰς τὰ πάθη των· ἐκρίζουσι ἀπὸ τὰ ἐνδόμυχα τῆς καρδίας τὸν φόβον τῆς κακίας, τὴν ἐλπίδα τῆς ἀρετῆς· ἔπειτα δὲ σεμνύνονται ὡς εὐεργετῆς τῆς ἀνθρωπότητος! Ἡ ἀλήθεια, τολμοῦν να λέγωσιν, οὐδέποτε εἶναι βλαβερὰ. Κατὰ τοῦτο εἶμαι σύμφωνος· αὐτὸ δὲ τοῦτο, κατ' ἐμὴν γνώμην, ἀποδεικνύει ὅτι ὅσα αὐτοὶ διακηρύττουσι δὲν εἶναι ἀλήθεια.

Τῆς γυναικὸς τὸ χαριέστατον κόσμημα περιγράφεται ὅπου αἱ καλάι τοῦ στυμοῦ ποτὲ δὲν ἤθελαν ὄνειρευθῆν, —εἰς τὸ τέταρτον ἐδάφιον τοῦ τρίτου κεφαλαίου τῆς πρώτης Ἐπιστολῆς τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου· —ΠΡΑΤ καὶ ΗΕΥΧΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές.